

(המשך מעמוד 46)
התחום הכלכלי-מיסחרי.

למרות שהוא כבר 14 שנה ב-
מיקצוע בהפקות, שמו עלה לכר
תרות רק בחודשים האחרונים. כי
זכות חקירות מוצלחות שהמומנים
ביקשו לתת להן פירוט. הוא
חשף את בתי-ההעסקות של קאס-
טות הוידאו הפרטיות בחיפה, ואת
אולפן-הקלטות קאסטות הטייס ב-
תל-אביב.

הוא היה הראשון שמצא של-
חברת הבניה ג'יאיי מרמתי
השרון יש בעיות כספיות. אחרי
זמן התברר שהקבלן הדר ביבלר
ביקש לא יוכל לעמוד בהתחייבויות
תיו.

גיוזרי עיתונים. ארליך, בן
36, שירת כסדיר ובקבע בחיל-
המודיעין. בשנים 1970-4 הוא היה
טייס ומנהל בית-ספר לטיסה. הוא
בעל מיסוד צנוע ברחוב בן-יהודה
בתל-אביב, שכמעט אינו מסגיר
את מיקצועו.

ארליך הוא זהיר מאוד בדבריו.
מקורות המידע שלו, לדבריו, הם
מגוונים מאוד - החל ממידע
ממוחשב ועד קיטעי עיתונות. פתי
האשפה בחדרו עמוס בכל יום
בעיתונים גזורים לאורך ולרוחב.
כחוקר כלכלי-מיסחרי הוא שם את
הדגש באיסוף המידע שלו על
העמודים הכלכליים. אך לדבריו,
מקורות המידע הם שונים ותלויים
בסוג החקירה.

בין מישרדי-החקירות מעטים
העוסקים בחקירות בתחומים שבי-
הם מתמחה ארליך, ומסיבה זו
הגיעו אליו בעלי-זכויות של חבר
רות הסרטים, כדי שיעזור להם
למצוא מיהו המעתיק את סרטיהם
באזור הצפון.

כאשר הוא הגיע סוף-סוף לעמוס

חוקר ארליך
שרות לעשירים

שביט, בעל מיוזן בבית אבא
חנני בחיפה, הוא בא אליו בבקשה
שיאפשר לו לערוך תערוכה במ-
קום. שביט הסכים, ובין השניים
יצרה מערכת-יחסים חברית. ארי-
ליך נתן לו את התק שלו כדי
שישמור עליו, ובאחד הפעמים הוא
נתן לו קסטה וידאו כדי ששביט
יכניס אותה לתק שלו. שביט
הציץ וראה שזוהי קסטה של
הסרט איטי, שעדיין לא הוקרן
או בארץ. עיניו זרחו. הוא התחנן
שארליך יתן לו את הקסטה לכמה
שעות.

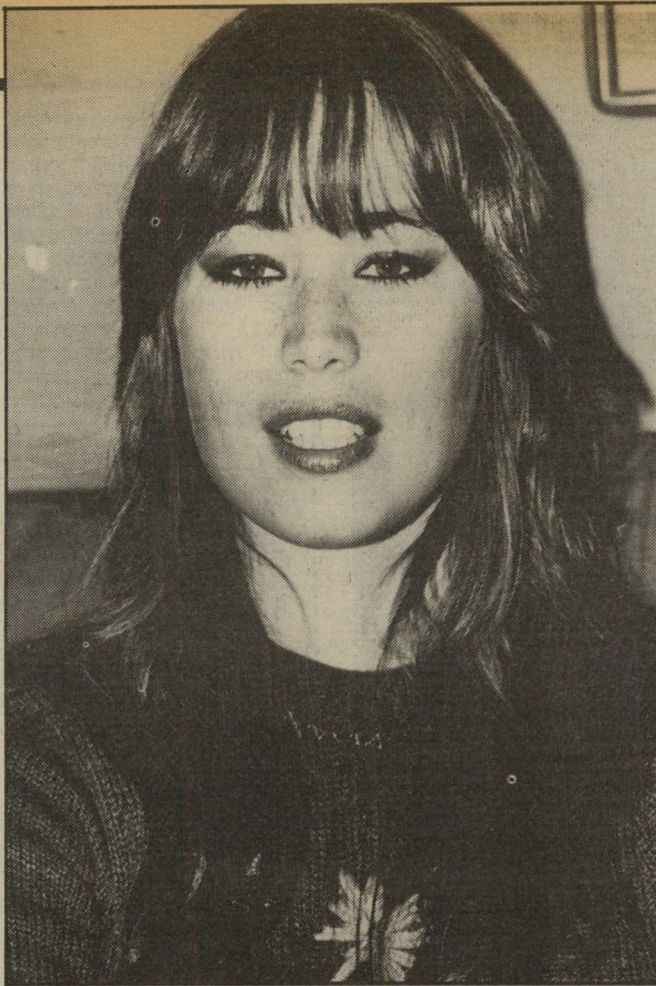
שביט הציע לו תחתיו פרט אחר
מתוך רשימה שהיתה בידו. הוא
הוציא את לוח-הסרטים שהוא מס-
פק, ואחר-כך אף לקח את ארליך
למקום-עבודתו.

ההמשך ידוע. לאותם מקומות
הגיעה המישטרה, כשעצרה את
שביט,
ארליך עוסק עתה בחקירות ב-
ענף התמרוקים והשמנים. מיפעלים
גדולים בענפים אלה פנו אליו כדי
שיבדוק זיופים בנשמים ובשמנים
הנמכרים עתה בשוק במחירים
נמוכים מאוד. ארליך מבטיח גיי-
לויים מפתיעים בשני תחומים אלה.
מישרדו של ארליך מעסיק שיב-
עה אנשים, מתוכם שתי נשים.
את הצוות הוא לא מוכן לחשוף.
ארליך, המגדיר את עבודתו כי
"שירות שנועד לעשירים", נמנע
מלומר מהו שכרו של כל מיבצע,
אך מכווץ בתוקף שהוא זול.

איריס שמו, אחת מחמש
בנות להקת סקסטה, היא
בתו של בעלי להקה סקסטה, הוא
היתה בת 16 עם חלומות של
בת 16, החלום הגדול מכולם היה
להתקבל בבוא הזמן, ללהקה צב-
אית. ליוזנו אותה, כל המישטחה,
בדרך להגשמת החלום. היא התי-
קבלה להקה חילה-אוויר. השתי-
תפנו איתה בשמחות ובאכזבות
ועקבנו אחרי שירי הלהקה באם
יגיעו למיצעד המיומנים.

אחרי השיחורר ליוזנו אותה
בנסיגותיה לפרוץ לאיזושהי ביי-
מתזמר. בלינו שעות של ויכר
חיים: מה לעשות, מתי, האם לי-
הסכים להצעה מסוימת, האם לוח-
תום על חוזה. היינו איתה ארבע
שנים ותצי בלהקת סקסטה. חיינו
את ההצלחות ואת הכישלונות יחד
איתה, ועם שאר בנות הלהקה.
היינו יחד איתה בהתלבטויות אם
לעזוב את הלהקה או לא. אני
מוכרחה להודות ששחדתי, שביום
שבו יפוג החוזה שלה - היא
תתחרט. לכן גם נזהרנו מאוד
שלא לתת לה שום עצה.

את ערב הסילוטר בלינו
ביחד עם איריס ועוד חברים. ב-
שעה 12 בלילה, בדיוק ברגע
שפג החוזה שלה עם הלהקה,
הרמנו כוסית להצלחתה. בשעות
המאוחרות של אותו לילה, נערי-
כה בין שתינו השיחה שהבהירה
לי, לה, ועכשיו אולי גם לקהל
הקוראים, מדוע בחרה צעירה, ש
יש לה בימה להופיע עליה, פרי
סום, מקור פרנסה מובטח לכמה
שנים, לקום ולפרוש, ולעלות
שוב, מרצונה, על דרך החיפושים.
החלטנו להעמיד פנים שאין

..החלטתי לפרוש

מכל מיני סיבות. קודם כל -
מה שאנשים לא יודעים -
קשה מאד להתפרנס מלהקת סקסטה. והיו, כמובו, עוד סיבות טובות לכך."

איכשהו נדבק לכן שם של מפ-
סידוריות. מדוע?
באמת יש הרגשה ששימעון
פרס ואנחנו באותה צלחת. מה
שלא נעשה - נפסיד. הרי היו
עוד זמרים ועוד להקות שלא
זכו באף פסטיבל במקום הראי-
שון, ואף אחד לא קורא להם
מפסידנים. אולי העניין שהיינו
חמש בנות היה בעוכרינו. חמש
בנות הפכו מייד לחמש פריכות
- למה? תשאלו את מי שאמר
את זה עלינו. אמרו עלינו ש-
אנחנו מכוערות. תסתכלו עלי ר-
תגידו בעצמך: אני יותר מכוערת
מאלה שכתבו עלינו שאנחנו מכר-
ערות?

כשהקמנו את הלהקה, במתכוון
שמו את הדגש על הצד הקולי.
לא עשינו שום מאמצים להופיע
בתחרות מלכת-היופי. אני לא נע-
לבת מביקורת רעה כשהיא עני-
ינית, אבל אני מאוד נעלבת כי
שמישהו אומר לי "ראיתי אתכן
אתמול בטלוויזיה, איזה שמלות
מגעילות לבשתן!" או "נראתן נר-
רא מכוערות!" יש לי חשק להגיד
לו "הלו, אדוני, שמת לב במיקרה
שגם שרנו?" ולא היה ויכוח בי-
עניין שהלהקה שרה יפה.

הדה בושט ממש התענגה לכי-
תוב עלינו כל פעם מחדש ש-
אנחנו קסטטרופה. אולי עכשיו,
דרכך, אני יכולה למסור לה שאף
פעם לא נעלבנו ממנה, כי תמיד
יכולנו להבין מה עושות לה חמש
בחורות צעירות, שהכי מכוערת
ביניהן יפה מאה פעמים יותר
מבושט. אגב, גם בהעולט הזה
כתבו עלינו שאנחנו "לא יפות
במיוחד, ולא מוכשרות במיוחד."

"הכל זהב" הוא

..הלהקה באחת ממאות ההופעות שלהן בכל רחבי הארץ;
לשחזות מהן, אין שום סיכוי שמישהו יתגעגע.
עונש על שהגענו באיחור למקום."

מילא יפות, זה עניין של טעם.
אבל מוכשרות? איזה הכשרה מר-
סיקאלית יש לכתבת שלכם, שהיא
יכולה לקבוע אם אנחנו מוכשרות
או לא?
"זה נשמע כאילו אני מתנצלת,
ואני בפירוש לא. יש קהל ש-
אהב אותנו מאוד, ולפי דעתנו
אנחנו שרות טוב מאוד. מבחינת
הפקה נעשו כל הסעויות האפשרי-
יות, כמעט לאורך כל הדרך. בחי-
רת חומר לא כל-כך טוב, עיבודים
לא כל-כך מתאימים. חוסר תש-
מתילב לביגוד, שבדעבד הסתבר
שהוא גורם חוק מאוד, צורת
הקלטה ועוד כל מיני דברים.
גנה, כתישה החודשים האחר-
נים אפילו אמרנו לא היה לנו.
אבשלום רובין, שהוא המפיק ש-
לנו, יושב רוב הזמן בארצות-
הברית והוא טוען שלא מצא אף
איש מתאים שיטפל בנו. ככה זה
גם נראה. הכל.

שאנשים בטח לא יודעים -
מאוד להתפרנס מלהקת סקסטה.
בעצם זה כמעט בלתי-אפשרי. אני
לא רוצה לספר כמה הרווחנו, כי
אני מתביישת. אבל עובדה שכל
אחת מאיתנו עשתה המון חלט-
רית כדי לגמור את החודש, ולמי-
רות שבחווה שלנו היה סעיף ש-
לפיו אסור היה לנו לעבוד ב-
מקום אחר בלי רשותו של ה-
אמרגן, היתה איזה הסכמה אי-
למת בעניין. כולם הבינו שאם
לא נעשה חלטורות, או או שלא
יהיה לנו איפה לגור, או שלא
יהיה לנו מה לאכול."

**מאה פעמים
יותר מבושט**

איריס, גם אם ניקח בחשבון
את חילוקי הדעות בקשר ללהקה
שלוך, בכל זאת אתן להקה מפור-
סמת, יש לכן הרבה הזמנות ל-
הופעות. עשיתן מה שרציתן ל-
שות - שרתן. אז למה את קמה
בוקר אחד חוזרת הכל מאוורין?
"כמו כל דבר, גם להחלטה שלי
היו כמה סיבות. קודם כל, מה

מדוע הרווחתן כל-כך מעט?
"כי חתמנו על חוזה בלתי-

..תסתכלי עלי ותגידו בעצמך, אני יותר מכוערת מהדה
בושט, למשל? החשבנו שהצד המוסיקלי
הוא הכי חשוב, אבל הסתבר שצריך להיות יפה, עם אישור."